

gjøre en lille Vandring i Walkendorffs Collegium, saaledes som man i sin Tid indbød Finantsudvalget til at gjøre en Vandring i Theatrets „Ulykkens Huler og Glendighedens Voliger“. Jeg er overbevist om, at naar Udvalgets Medlemmer kom og saae den scandaleuse Tilstand, hvori Alt, Trapper, Døre, Værelser, Vinduer, befinde sig, og saae Prøver paa, i hvilken Grad Fugtighed hersker der, idetmindste i en meget stor Deel af Bygningen, en Fugtighed, der ødelægger baade Møbler og Klæder, vilde vistnok ikke en eneste af dem være saa streng mod dette Institut, som de have været. Jeg vil bede det høitærede Thing om ikke at tage en Understøttelse bort fra dette Collegium, der er meest værdigt til at faae den, baade fordi dets egne Midler ere saa særdeles indskrænkede, og fordi det i Virkeligheden hder Understøttelse til dem, der trænge meest dertil. Jeg troer, at Thinget har stor Opfordring til ikke at formindste den Understøttelse, der hdes Studerende af fattige og trængende Naar til at fuldende deres Universitets-Studier. Det forekommer mig, at den eneste vægtige Grund, som den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) kunde anføre mod at bevilge det fulde Beløb til Walkendorffs Collegium, var den, at dette let kunde give private Instituter Anvisning paa at komme til Staten og forlange Understøttelse. Jeg skal derfor gjøre opmærksom paa, at Walkendorffs Collegium ikke kommer directe til Staten, det kommer til en særlig Fond, der er nævnt beslægtet med det, nemlig Communitetet, og det er kun paa Communitetets Vegne, at den bevilgende Magt her skal gjøre Udgifter. Dernæst skal jeg erindre om, at i selve den Paragraph, som vi nu have liggende for os om end i et Afsnit, der er forbeholdt en senere Forhandling, er der en Forordning, som er overordentlig nærgaaende mod et lignende Institut, hvilket man i det Hele som ogsaa ved denne Leilighed har truffet mere paa end paa noget Andet; jeg sigter herved til Sorø Academi. Men under alle Omstændigheder venter jeg ikke, at dette Præcedens med Walkendorffs Collegium skal have nogen som helst farlige Følger. Jeg er overbevist om, at man meget vel vil være istand til at tilbagevise senere Forordninger, der maatte gjøre sig gjæl-

dende, naar de ikke have samme Krav og Ret som Walkendorffs Collegium, og jeg troer ikke, at man let skal finde noget Institut, der er saa trængende til Understøttelse som dette Collegium. — Maatte jeg endnu kun tillade mig den Bemærkning, at det er overordentligt vanstelig ved en saadan Leilighed at vide, hvad man skal gjøre eller ikke, naar man seer, at den høitærede Minister stiller sig paa en saa aldeles ubegribelig Maade til sine egne Forslag. De Ittringer, der saldt fra den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet med Hensyn til denne Post, vare af den Bestaffenhed, at man aldeles ikke kunde see, at han sølte nogen som helst Interesse for at værne om dette ham anbeføede Institut, Walkendorffs Collegium; hvad han vilde gjøre med disse 5,500 Rd., og om der var Anledning til at holde paa den hele Bevilling, eller om han uden Skade kunde gaae ind paa Endringen, det fik man ikke at vide. Den høitærede Minister har ellers en stor Tilhøjelighed til at stille sig skarpt, og jeg skulde have ønsket, at han ogsaa ved denne Leilighed havde ladet sin Anstuelse træde lidt skarpere frem, saa kunde han gjerne spare paa denne Egenstøb paa andre Steder.

Varberg: Jeg takker det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Ville) for den værdifulde Understøttelse, han har ydet det mig saa kjære Walkendorffs Collegium. Hvad jeg har at sige, er ikke noget Nyt, men i Grunden kun en Indskærpelse af, hvad det ærede Medlem sagde, at man ikke skal gjøre disse Alumnens Stilling være ved at borttage en Understøttelse, som de nu have, eller ved at spille deres Tid, hvilket man vilde gjøre ved at følge det Project, som er fremkommet fra den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning); thi man vilde spille deres Tid, ved at flytte deres Bolig udenfor Byen, hvor de vilde være fjent fra Universitetet og fra andre Steder, hvor de have deres Forretninger.

Tscherning: Jeg troer, at man gjør den ærede Minister Uret; thi han har tilvisse i Udvalget gjort Alt, hvad der stod i hans Magt for at hævde sit Forslag, og jeg anseer det ikke